

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 8 (290)
2017. gada
23. aprīlis

DIEVA ŽĒLSIRDĪBAS LIECĪBA

Baznīca, norādot uz krusta un augšāmcelšanās noslēpumu, vienmēr sludinājusi Dieva žēlsirdību, kas ir cilvēkam cerības ķīla un pestīšanas avots. Mūsdienās esam īpaši aicināti sludināt šo vēsti un misiju, kuru mums atgādina sv. Faustīna un žēlsirdīgā Jēzus attēls, kas no lielās ceturtdienas atrodas izstādīts katedrālē. Tas paliks pie mums līdz mēneša beigām, un arhibīskaps to iesvētīs svētdien 23. aprīlī pēc vakara Svētās Mises.

20. gadsimtā esam piedzīvojuši gan neapstrīdamus sasniegumus daudzās jomās, gan ļaunuma un grēka izplatīšanos. Ir pavērušies jauni attīstības apvārsņi, bet bieži cilvēks dzīvo it kā Dievs neeksistētu un pat nostāda sevi Dieva vietā. Cilvēks sev pieņēmis Radītāja tiesības iesaistīties cilvēka dzīvības noslēpumā. Tas vēlas noteikt cilvēka dzīvību ar ģenētisku manipulāciju un ievilkt nāves robežu. Noraidot Dieva likumu un morālos principus, tas atklāti uzbrūk ģimenei un dabiskā likuma izpaušmēm. Dažādos veidos tas cenšas aplūsināt Dieva balsi cilvēku sirdīs, vēlas, lai Dievs “netiktu ielaists” kultūrā un tautu apziņā. “Ļaunuma

noslēpums” šādi turpina iezīmēt pasaules realitāti. Piedzīvojot šo noslēpumu, cilvēks dzīvo bailēs no nākotnes, no tukšuma, ciešanām un iznīcības. Varbūt tieši tāpēc vēstij par žēlsirdīgo mīlestību jāatskan ar jaunu spēku. Pasaulei ir vajadzīga šī mīlestība. Kristus vēstij jāsasniedz visi – arī tie, kuri šķietami zaudējuši cieņu un cilvēcību ļaunuma priekšā un tā ietekmē. Vēstij par dievišķo žēlsirdību jāpiepilda sirdis ar cerību, jāklūst par dzirksteli jaunai civilizācijai – mīlestības civilizācijai.

Jānis Pāvils II rakstīja: “Cilvēks pieņem Dieva žēlsirdīgo mīlestību, Viņa žēlsirdību par tik, par cik viņš pats ir iekšēji pārveidots tuvākmīlestības garā.” Šajā ceļā mēs varam aizvien dziļāk apzināties Dieva Žēlsirdības noslēpumu un to realizēt savā ikdienas dzīvē. Mums nepieciešams “jauns radošums mīlestībā” (*Novo millenio*, n. 50), solidaritāte pret tuvāko, lai mūsu palīdzība citiem liecinātu par “dalīšanos starp brāļiem un māsām” (ibid). Lai šis radošums nekad netrūkst mūsos! Lai Dieva žēlsirdības vēsts vienmēr atspoguļojas cilvēku žēlsirdības darbos! (turpinājums 3. lpp)

www.uzticies-jezum.mozello.lv

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 23. aprīlis. Lieldienu 2. svētdiena - Kunga žēlsirdības svētdiena

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs" par
+Alīdu Litki un +Hariju Helmani
9.15 "Marijas leģions" Svētdienas sk. telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise
13.15 Svētdienas skola
15.00 Svētā Mise bērniem par Elizabeti,
Adrianu Elkšņiem un Mariju Bogdanovu
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise par + Jāni Dāvi, svin V.E.
arhibīskaps. Žēlsirdīgā Jēzus svētgleznas
pasvēte

Pirmdiena, 24. aprīlis

8.00 Svētā Mise Sv. Jēkaba katedrāles
"Dzīvā Rožukroņa" lūgšanu nodomā

Otrdiena, 25. aprīlis Sv. Marks, evaņģēlists. Svētki

8.00 Svētā Mise par Maiju Lāci
15.30-17.30 Grēksūdze
18.30 Saderināto un iemilējušos tikšanās
Svētdienas skolas telpās
19.00 Svētā Mise slimnīcā "Biķernieki"
19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

Trešdiena, 26. aprīlis

8.00 Svētā Mise par Ivetas Brastiņas
veselību

Ceturtdiena, 27. aprīlis

8.00 Svētā Mise par Beinaroviču ģimenes
dzīvajiem un mirušajiem
18.00 Euharistiskā adorācija
19.00 Svētā Mise jauniešiem par Kubašu un
Nicecku ģimeņu dzīvajiem un mirušajiem

Piektdiena, 28. aprīlis

8.00 Svētā Mise par Martu, Imantu un Valdi.
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 29. aprīlis Sv. Katrīna no Sjēnas, jaunava, Baznīcas doktores un Eiropas aizbildne. Svētki

8.00 Svētā Mise par +Pēteri Kuzmanu

Svētdiena, 30. aprīlis Lieldienu 3. svētdiena

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
9.15 "Marijas leģions" Svētdienas skolas
telpās
11.00 Galvenā Svētā Mise
13.15 Svētdienas skola
15.00 Svētā Mise bērniem, par Valdi Lūri
18.00 Vesperes
18.30 Svētā Mise par +Olgu Tumani

UZSĀKAS MAIJA DIEVKALPOJUMI
JAUNAVAS MARIJAS GODĀM

Pirmdiena, 1. maijs

8.00 Svētā Mise par +Jāni Vītolu. Jaunavas
Marijas litānija

Otrdiena, 2. maijs Sv. Atanāzijs, bīskaps un Baznīcas doktors. Piemiņas diena

8.00 Svētā Mise par +Franci Loginu.
Jaunavas Marijas litānija
11.00 Svētā Mise "Gaiļezera" pensionātā
15.30-17.30 Grēksūdze
18.30 Saderināto un iemilējušos tikšanās
Svētdienas skolas telpās
19.00 Vīru tikšanās Svētdienas skolas telpās

Rīgas Svētā Jēkaba katedrāles garīdznieku kontakttālruni

Sv. Jēkaba katedrālē:

tālr. 67326419

Pr. Pauls Kļaviņš, administrators:

tālr. 67224314, mob. 27001445

Pr. Renārs Birkovs, vikārs:

mob. 28688843

Diak. Gunārs Konstantinovs:

tālr. 67326419, mob. 29654800

Trešdiena, 3. maijs
Svētie apustuļi Filips un Jēkabs.
Svētki

8.00 Svētā Mise par +Antoņinu. Jaunavas Marijas litānija

Ceturtdiena, 4. maijs

8.00 Svētā Mise par Normunda Bušmaņa veselību. Jaunavas Marijas litānija

9.00 Ekumenisks dievkalpojums veltīts Latvijas Republikas Neatkarības atjaunošanas dienai

18.00 Euharistiskā adorācija

19.00 Sv. Mise jauniešiem par +Pēteri Zandersonu un +Almu Anspoku

Pedalās ansamblis "Pro Sanctitate"

Piektdiena, 5. maijs
Jēzus Sirds godināšana

8:00 Svētā Mise par +Annu Dolfiju Jēzus Sirds dievkalpojums, un Jaunavas Marijas litānija

Sestdiena, 6. maijs
Jaunavas Marijas godināšana

8.00 Svētā Mise par Sandru Leikarti. Jaunavas Marijas litānija un veltīšanās

Svētdiena, 7. maijs
Lieldienu "Labā gana" 4. svētdiena
Jēzus Sirds godināšana.
Vissv. Sakramenta adorācija

8.00 Svētā Mise un "Svētais Dievs"
 9.15 "Marijas leģions" Svētdienas skolas telpās

11.00 Galvenā Svētā Mise un Jēzus Sirds dievkalpojums. Svētlietu pasvēte

12.30 Laulības:

Jānis Šļahota un Daiga Šļahota (Kravale)

13.15 Svētdienas skola

15.00 Svētā Mise bērniem

18.00 Jaunavas Marijas litānija

18.30 Svētā Mise par +Mariju Jefimovu

DIEVA ŽĒLSIRDĪBAS LIECĪBA

(turpinājums no 1. lpp)

Ar mīlestību jāskatās apkārt, lai apzinātos blakus esošo tuvāko, kas – zaudējis darbu, mājvietu, iespēju uzturēt savu ģimeni pienācīgā veidā un audzināt savus bērnus – izjūt atstātību, zuduma un neuzticības jūtas. Nepieciešams šis radošums mīlestībā, lai materiāli un garīgi palīdzētu mūsu tuvākajiem; lai nenovērstos no bērna vai jaunieša, kas pazudis atkarību vai noziedzības pasaulē; lai sniegtu padomu, mierinājumu, garīgu atbalstu tiem, kuri iesaistās iekšējā cīņā ar ļauno. Lai nekad netrūkst šī "radošuma", kad trūkcūcietējs lūdz: "Mūsu dienišķo maizi dod mums šodien!" Pateicoties brālīgai mīlestībai, šīs maizes netrūkst. "Svētīgi žēlsirdīgie, jo tie iegūs žēlsirdību" (Mt 5:7).

1979.g. 10. jūnijā Polijā sv. Jānis Pāvils II teica: "Kad esam stipri ar Dieva Garu, tad esam stipri ar ticību cilvēkam – stipri ticībā, cerībā un mīlestībā, kas ir nedalāmi – un esam gatavi iestāties par cilvēku. Tāpēc nekad nepretosimies mīlestībai, kas ir visstiprākais no šiem tikumiem un kas izpaužas uz krusta. Bez tā cilvēka dzīvībai nav pamata un nozīmes".

Atvērsimies Dieva vislielākai dāvanai, Viņa mīlestībai, kas caur Kristus krustu atklājusies pasaulei kā žēlsirdīgā mīlestība. Būsim gatavi iestāties par cilvēkiem Dieva mīlestības ietvaros. Dieva žēlsirdīgā mīlestība nesīs pestīšanu cilvēcei!

Tieši Svētais Gars – Mierinātājs un Patiesības Gars – vada mūs pa dievišķās žēlsirdības ceļiem. Pārliecinot pasauli "par grēku un taisnību, un tiesu" (Jn 16:8), Viņš arī dara zināmu pestīšanas pilnību Kristū. Šī "pārliecināšana" par grēku saistīta ar Kristus krustu, kurā Svētais Gars ļauj redzēt grēku Dieva žēlsirdīgās un piedodošās mīlestības gaismā (sal. *Dominum et Vivificantem*, n. 32).

Līdz ar to, šī “pārliecināšana par grēku” kļūst arī par pārliecību, ka grēku var atstāt malā un cilvēks var iegūt savu Dieva bērna cieņu. Krusts “ir Dieva visdziļākā nolaišanās pie cilvēka [...]. Krusts ir kā mūžīgās mīlestības pieskāriens visspīgākajiem cilvēka zemes eksistences ievainojumiem” (*Dives in misericordia*, 8).

Cik daudz mums nepieciešama Dieva žēlsirdība! Cilvēki visāda veida ciešanās sauc pēc žēlsirdības. Tur, kur dominē ienaidis un alkas pēc atbēdības, kur cieš nevainīgi cilvēki, žēlsirdības žēlastība nepieciešama, lai nomierinātu cilvēka prātu un sirdi, lai nestu mieru. Kur iztrūkst cieņa pret dzīvību un cilvēka cieņu, tur nepieciešama Dieva žēlsirdīgā mīlestība, kuras ietvaros redzam katra cilvēka neizsakāmo vērtību. Žēlsirdība nepieciešama, lai nodrošinātu, ka patiesības spožumā izbeigsies katra netaisnība pasaulē.

Dievs, žēlsirdīgais Tēvs, savā Dēlā Jēzū Kristū esi atklājis savu mīlestību un izlējis to pār mums Sv. Garā, Mierinātājā. Šodien uzticam Tev pasaules, katra vīrieša un sievietes likteni. Noliecies pie mums, grēciniekiem, dziedini mūsu vājības, uzveic katru ļaunumu un dari, ka visas zemes tautas piedzīvotu Tavu žēlsirdību. Lai tās vienmēr rod cerības avotu Tevī, Trīsvienīgais Dievs. Mūžīgais Tēvs, caur sava Dēla ciešanās un augšāmcelšanos, apžēlojies par mums un par visu pasauli! Amen. **JKV**

LIELDIENU UZVARA

Pirms 50 gadiem – 1967. gada Lieldienās bīskaps Julijans Vaivods katedrālē teica sekojošu uzrunu, kuru piedāvājam trīs daļās. Šī ir otrā no trim.

Kristīgās Lieldienas ir vissvarīgākais un vērtīgākais pieminēklis kristietības Dibinātājam – Jēzum Kristum. Daudziem no jums ir zināms lielā krievu dzejnieka Puškina dzejolis, kas sākas vārdiem: „Я памятник воздвиг себе нерукотворный.”

Un tiešām, kas ir visi akmenī vai bronzā cirstie Puškina pieminēkli pret viņa literāriem ražojumiem? Tāds, ne roku darināts, ir pieminēklis Kristum – Lieldienas, kā viņa augšāmcelšanās piemiņa, jo Kristus augšāmcelšanās no miroņiem ir visu brīnumu brīnums, ir mūsu ticības stūrakmens un mūsu cerību ķīla.

Daudz ir bijis pasaulē gudru vīru, ģeniālu izgudrotāju, lielu praviešu un augstas tikumības sludinātāju. Tie ir dzīvojuši, darbojušies, nomiruši, apglabāti un zemē palikuši. Daudziem arī uzcelti pieminēkli. Pie viņu kapa vietām rīko piemiņas aktus, jo tur atrodas viņu mirstīgās atliekas vai viņu pīšļi, bet neviens no viņiem nav varējis no kapa piecelties un tālāk darboties.

Vienīgi tikai Kristus pats saviem spēkiem trešajā dienā pēc apglabāšanas cēlās no miroņiem, daudzkārt parādījās saviem draugiem. Un, lai cik grūti viņiem arī nācās ticēt neticamam, tomēr bija spiesti atzīt, runājot „neticīgā” Toma vārdiem, ka „Dievs mans un Kungs mans”, tas ir, pats Jēzus Kristus, jo viņš tiem rādīja krustā sišanas rētas, lika pat sānu rētā ielikt pirkstu un ēda visiem redzot, lai visus pārliecinātu, ka viņš nav tikai garīga parādība, bet tas pats, kas bija guldīts kapā.

Ja citu lielo vīru kapus godina tāpēc, ka tur atrodas viņu mirstīgās atliekas, tad Kristus kapu godina līdz pat šai dienai tāpēc, ka tas jau trešajā dienā kļuva tukšs un ar to apliecina, ka viņa guldītais cēlās no kapa un 40 dienu laikā vairāk kārt parādījās saviem mācekļiem un kādreiz pat 500 cilvēku lielam pūlim. Šis fakts runā dzīvu valodu par to, cik aplamas ir visas to cilvēku pūles, kam negribas atzīt Kristus

augšāmcelšanos, jo, to atzīstot, Viņš jāatzīst arī par Dievu, un tāpēc lūko augšāmcelšanās brīnumu ar neīstas nāves, liecinieku halucinācijas vai miesas izzagšanas hipotēzēm. Kas Jēzu Kristu neatzīst par Dievu – Cilvēku, tam grūti samierināties ar Viņa augšāmcelšanos. Tomēr tas ir vēsturisks, daudzu uzticamu liecinieku apliecināts notikums. „*Dura Veritas, sed Veritas.*”

Tas arī attaisno Lieldienu svinēšanu, kā arī Kristus kapa godināšanu. Tas, kā ziniet, atrodas netālu no krustā sišanas vietas un uz tā vēlāk ir uzcelta Augšāmcelšanās bazilika. No bazilikas kapličas trepes ved uz klintī cirstu Kristus kapu. Tas sastāv no prāvākas priekštelpas un paša kapa, kurā var tikt tikai saliecoties. Šinī mazajā telpā ir klints izcilnis tādā augstumā, ka ceļos noņemoties var uz tā atspiesties ar elkoņiem. Uz šī izciļņa arī bija noguldīts Pestītājs pēc noņemšanas no krusta. Tagad šis klints gabals, vai pareizāk lauska, kalpo kā altāris, uz kuru kristīgo konfesiju garīdznieki pamīšus tur dievkalpojumus, daudzu lampu apgaismojumā.

Vai nav zīmīgi, ka 2000 gadu laikā nav aizmirstas Kristus dzimšanas un nāves vietas. Betlēmē grīdā iekalta sudraba zvaigzne rāda tieši to vietu, kur Kristus dzima, un tāpat ticīgie piemin viņa ciešanas "scala sancta" (svētās kāpnēs) Romā.

Lielākā daļa Jeruzalemes un ne tikai Jeruzalemes iedzīvotāju arī šodien pārtiek no svētceļniekiem, kuru sevišķi daudz sarodas Palestīnā uz Lieldienām. Bet arī mūsu baznīcās cilvēki divas dienas adorē pie mākslīgā Kristus kapa. **JKV**

RĒZEKNES KONGRESAM - 100

(nobeigums)

Latgales vēsturisko kongresu sagatavoja un palīdzēja sasaukt galvenā kārtā katoļu garīdznieki Latgalē, un paši ņēma tanī aktīvu daļību. Kā tuvāko sagatavošanos var uzskatīt Latgales priesteru sanāksmi - konferenci Rēzeknē, kas notika Lieldienu nedēļā, un tur tika ievēlētas un nozīmētas personas, kam bija jāsatgavo priekšdarbi un jāsasauca Latgales pārstāvji uz svarīgo vēsturisko apspriedi.

Par rīcības komisijas priekšsēdi bija izraudzīts Rēzeknes dekāns Nikodēms Rancāns, - viņam palīgā nāca maģistrs Kazimirs Skrinda un vietējie sabiedriskie darbinieki, - sevišķi lielu pakalpojumu šinī ziņā izdarīja Rēzeknes tirdzniecības skolas ilggadīgais direktors Fr. Obšteins. Viņš pazina visu Latgales jauno paaudzi, kas bija beigusi viņa vadīto skolu.

Kongress bija nolikts uz 1917. gada 26. un 27. aprīli, pēc vecā stila, - jo Krievija vēl turējās pie vecā Juliāna kalendāra. Pēc pašreizējā stila tas būtu 9. un 10. maijā. Šinīs dienās tika izņemta Latgales nākotne: ilgus gadus atšķirtā latviešu daļa no kopēja administratīva un kulturāla centra svinīgi nolēma vienoties ar Kurzemes un Vidzemes latviešiem vienā autonomā pašvaldībā. Delegāti no visas Latgales un pārstāvji no Latgales bēgļiem Pēterpilī un Maskavā bija ieradušies šinī svarīgajā sanāksmē, kā arī no Latviešu strēlnieku pulkiem - latgaliešu sekcijas sūtītie pārstāvji ar virsnieku Jāni Rubuli priekšgalā. Visu delegātu skaits sasniedza līdz 230 personām.

Kongresa dalībnieki un delegāti vispirms pulcējās Rēzeknes plašajā dievnamā - tagadējā katedrālē, lai izlūgtu debesu svētību sev, saviem darbiem un latvju tautas nākotnei. Svinīgo Svēto Misi svinēja pr. Kazimirs Skrinda, viņam asistēja daudzi Latgales garīdznieki.

“Lieldienas bija vajadzīgas, lai cilvēce varētu atsākt īstenot Dieva līdžību sev”

*Zbigņevs Stankevičs
(Katedrālē, 2017. g. Lieldienu vigīlijā)*

Baznīca bija pārpildīta. Dieva vārdus pēc Evaņģēlija teica pr. Jāzeps Rancāns: vispirms tika norādīts uz Kristus augšāmcelšanās nozīmi kristīgā cilvēka dzīvē, šī lielā ticības patiesība tika saistīta ar tā laika notikumiem, skubinot tautu uz augšāmcelšanos no daudzu gadu apspiestības un nebrīves, un uz tiesībām pašiem noteikt savu un tautas dzīvesveidu savā zemē, ņemot vērā visas latvju tautas vajadzības un gaišākas izredzes kopējā brīvajā valstī.

Pēc dievkalpojuma nodziedāja „Dievs, svētī Latviju” un kārtīgās rindās tauta devās svinīgā gājienā uz kongresam nozīmēto vietu - „Dianas” kino telpām. Rēzeknes iedzīvotāji brīnījās, pirmo reizi redzot šādu lielu politisko manifestāciju, ko parādīja brīvi sapulcējusies tauta. Laiks bija skaists, saulains, un Latvijas karogi ar piemērotiem uzrakstiem un suakļiem, plīvodami gaisā pāri svinīgā gājiena rindām, vēstīja jaunu laikmetu un brīvību apvienotai latviešu tautai.

Pēc prezidija ievēlēšanas un apsveikumiem sākās kārtējais darbs: bija divi galvenie jautājumi, - atdalīšanās no Krievijas, no Vitebskas un pievienošanās pārējai latviešu tautai kopējā valstī, un Latgales zemes Padomes ievēlēšana, kas tālāk veidotu Latgales autonomo dzīvi.

Starp viesiem un apsveicējiem klāt bija Kurzemes un Vidzemes zemes Padomes pārstāvji: Zigfrīds A. Meierovics un Jānis Zālītis. Abi šie pārstāvji dziļi izjustos vārdos nesa brāļu sveicienus no Kurzemes un Vidzemes latviešiem un noteiktos vārdos apgalvoja, ka latgaliešiem no kopā iešanas ar pārējiem latviešiem nekas ļauns nedraud, un ka latgalieši arī turpmāk varēs brīvi lietot savu izlokšni skolās, sabiedrībā un baznīcās un ka Latvijā būs nodrošināta pilnīga ticības brīvība visiem pilsoņiem. Kongresa būtiskā daļa iesākās ar referātu priekšnesumiem un

priekšlikumiem. Abi referenti - J. Rancāns un Juris Pabērzs izteicās gala vārdā par apvienošanas ar Vidzemes un Kurzemes latviešiem, - nodrošinot zināmu pašvaldību Latgales apgabalam un ievērojot apgabala īpatnības ticības, saimniecības, valodas un pārvaldes ziņā. Pēc šiem priekšlikumiem sekoja diezgan asas debates, sevišķi no apvienošanās pretinieku puses, kurus vadīja inženieris Francis Kemps. Par apvienošanas bija vairākums.

Pēc nobalsošanas pretinieki atstāja kongresu un ar troksni aizgāja projām. Tūlīt visi Fr. Kempa piekritēji uzsāka aģitāciju starp krieviem un cittautiešiem un ar demagoģijas paņēmienu kūdīja tautu „Dianas” telpas nodedzināt un kongresu izjaukt. Uz vakara pusi sāka pulcēties daudz tautas pie kongresa vietas un tiešām draudēja ar varas darbiem. Tā daži priesteri, kā Jāzeps Sviklis gandrīz tika iemests Rēzeknes upē. No samusināta pūļa viņu izglāba latgaliešu karavīri. Arī citiem draudēja līdzīgs liktenis, tāpēc pievakarē kongresa darbu pārtrauca un pārējo jautājumu izlemšanu atlika uz nākošo dienu!

Naktī latgaliešu karavīri - Jānis Rubulis, Staņislavs Kambala, Pēteris Lazdāns, Pēteris Sadurskis un citi devās uz Rēzeknes strādnieku un karavīru izpildkomiteju un lika tai priekšā gādāt par to, ka rītā kongress varētu turpināties. Ja izpildkomiteja kongresam nevarētu nodrošināt netraucētu darbību, minētie mūsu strēlnieki piesolījuši nekavējoties izsaukt sava pulka karavīrus, kas nodrošinātu kārtību turpmākai kongresa darbībai. Pēc dažu stundu debatēm izpildkomiteja deva savu galvojumu, ka kongress varēs brīvi darboties. Nākošā rītā kongresa sēde notika Tirdzniecības skolas telpās, tur bija drošāk un mazāk uzkrītoši un tālāk no pretinieku acīm. Te jāatzīmē latgaliešu strēlnieku nopelns, - strēlnieki, savu virsnieku Jāņa Rubuļa un Staņislava Kambalas vadībā

godam veica kongresa laikā kārtības uzturēšanu.

Mierīgi un kārtīgi kongresa dalībnieki pieņēma visas rezolūcijas pilnīgi vienbalsīgi, jo pretinieki uz sēdi neieradās. Beigās tika ievēlēta Latgales zemes Padome no vietējiem, ievērojamākajiem sabiedriskiem darbiniekiem, un tiem tika nodotas pilnvaras tūlīt uzsākt organizācijas izveidošanu un tautas informāciju par notikušajiem lēmumiem. Rēzeknes kongresam bija liela loma tautas apvienošanas ziņā un politisku jautājumu izkārtošanā, taisni visnepieciešamākā brīdī! Vēlreiz piesaucot Dieva svētību latviešu tautai un tās darbiniekiem, ar gandarījuma sajūtu šķīrās kongresa dalībnieki un devās katrs uz savu pagastu, draudzi vai biedrību, lai nestu saviem tautiešiem patiesas ziņas par lēmumiem un darbu tanī vēsturiskā brīdī no paša skaidrākā avota. Rēzeknes kongress parādīja un apliecināja Latgales īsto seju un Latgales ļaužu centienus. Neskatoties uz krievu simtgadīgiem spaidiem, latgalieši bija uzglabājuši savu ticību, savu valodu un savu latvisko stāju.

Svinot Latgales kongresa simtgadi, novērtēsim Latvijas teritoriālo vienotību un uzturēsim patriotiskas jūtas, iestājoties par taisnību, mieru un sadraudzību mūsu zemē.

JKV

DIEVA MĪLESTĪBA KĀ TAI ATBILDĒT?

26. marta jau pavasarīgajā svētdienā Jēkaba katedrāles “Caritas” grupas aprūpējamie un aprūpētāji atkal pulcējās uz kārtējo Bībeles stundu. Šajā reizē pievērsāties Dieva mīlestībai Svētajos Rakstos - kas tā ir, kā to atklāt un kā tai atbildēt. Lai kaut nedaudz ielūkotos šajā noslēpumā, lasījām trīs Rakstu fragmentus - At 6, 3-9 no Vecās Derības un Jņ 15, 12-15, kā arī 1Jņ 4, 18-21. Šie teksti ir visai pazīstami, taču ļauj cilvēkam izsekot Dieva

domai, kā Viņš ved cilvēku no stingru noteikumu izpildīšanas, kurā tomēr jau ietverta sirds nostāja pret vienīgo Kungu un tuvāko, uz mīlestības likumu, kas tiek pildīts brīvprātīgi, cilvēkam jau tuvojoties patiesai dievlīdzībai. Vecās Derības teksts jeb Šema: „Klausies, Israēl, Tas Kungs, mūsu Dievs, ir vienīgais Kungs. Un tev būs To Kungu, savu Dievu, mīlēt no visas savas sirds, no visas savas dvēseles un ar visu savu spēku. Un lai šie vārdi, ko es tev šodien pavēlu, tev paliek ierakstīti tavā sirdī. Un atgādini tos saviem bērniem un runā tos sēžot savā namā un pa ceļu ejot, guļoties un ceļoties. Un sien tos kā zīmi uz savas rokas un liec par zīmi starp acīm uz pieres. Un raksti tos un liec pie sava nama durvju stabiem un pie saviem vārtiem.” (At 4-9) izraēliešiem bija viņa ticības apliecība, ko viņš sacīja arī ciešanās un nāves briesmās.

Lasām Dieva pavēli, rīkojumu – kur šeit ir viņa mīlestība? Mūsu izpratne par mīlestību bieži ir cita un nesaistās ar pavēļu pildīšanu. Taču Vecās Derības Dievs atklāj savu mīlestību no Viņa aizgājušajiem cilvēkiem derības ietvaros un nāk pretī, slēdzot ar izredzēto tautu vienošanos pēc Seno Austrumu līgumu parauga. Izraēlim kā valdnieka vasalim jāpieņem Kunga dotie noteikumi un iedziļinoties Vecās derības Likumā mēs atradīsim, ka ar to Dievs kā mīloši vecāki mazam bērnam noliek robežas, kas ļauj tam būtu drošībā, augt un mācīties atbildēt uz Kunga mīlestību. Ko nozīmē klausīties, mīlēt Kungu no sirds, dvēseles un spēka jeb ar visu savu būtību? Vecās derības tradīcija, ko vēlāk pārņēma arī Jaunā derība, klausīties nozīmē teikto ne tikai dzirdēt kā skaņu sakopojumu, bet to uzņemt, “sagremot” un pildīt. Dzirdētais nonāk sirdī – cilvēka būtnes visdziļākajā vietā, kur tiek pieņemts lēmums par vai pret Dievu, un sirds dziļumā pieņemtais lēmums ļauj ar visu būtību piederēt Dievam.

Stella Jurgena

KATEDRĀLES JAUNIEŠU AKTIVITĀTES

**Katru ceturtdienu jauniešu Svētā Mise
plkst. 19.00.**

Katra mēneša pirmajā un trešajā otrdienā
kalpošana Gailezera slimnīcā no 16.30
sadarbībā ar Marijas leģionu. Svētā Mise
19.00. Pieteikties pie Annas (25959377).

Katra mēneša otrajā otrdienā kalpošana
Onkoloģijas centrā no 16.30 sadarbībā ar
Marijas leģionu. Svētā Mise 19.00.
Pieteikties pie Annas (25959377).

Adorācija Vecrīgas kapelā (blakus
Saeimai) katra mēneša 1. un 3. svētdienā.
Atbildīgā – Māra (27026239).

Slavēšana ar „Ex Animo & Draugiem”
Katra mēneša trešajā ceturtdienā pēc jauniešu
Svētās Mises Sv. Jēkaba katedrālē.
Informācijai sekot līdzi katedrāles ziņojumu
dēlī un sociālajos tīklos.

KATEDRĀLES LŪGŠANU GRUPAS

Filoteja – otrdienās, Guna (26408249)

Filemona – svētdienās, Dzintars (28620650)

Teofila – trešdienās, Sandijs (29153925)

Sv. Ģimenes (ģimenēm) - Mareks
(26121134)

Pāvila – svētdienās, Esmeralda (26179443)

Sv. Faustīnes – svētdienās, Juris (29541739)

Svētīgās Terēzes no Kalkutas – otrdienās,
Arisa (26107411)

„Ex Animo” – pirmdienās, Linda (28368192)

Sv. Kamila – slimnieku kalpotāju grupa,
Anna (25959377)

Šonštates Dievmātes lūgšanu kopiena - info:
varaviknesplus@gmail.com

**Ja vēlies pievienoties un iesaistīties – droši
zvani atbildīgajiem! Nāc mūsu pulkā!**

*Krusta pagodināšana
Lielajā Piektdienā*

**Sv. Jēkaba katedrālē
Ceturtdien, 4.maijā
plkst 9.00**

EKUMENISKAIS DIEVKALPOJUMS

*Sprediķo LELB arhibīskaps
Jānis Vanags*

**Svētceļnieku ceļošanai kājām
no Rīgas sv. Jēkaba katedrāles uz
Vatikānu**

vajadzīga automašīna, vēlams ar
šoferi - īpašnieku 4 - 5 svētceļnieku mantu
līdz vešanai. Svētceļojuma sākums
2017. gada maijā; ilgums 3 - 4 mēneši.

Pieteikšanās tuvojas beigām.

Vajadzīgs laiks, lai sagatavotos.

Tālr.: Valdis (Vladimirs) **mob. 26568444**

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67224314, fakss: 67220060

E-pasts: vestnesitis@inbox.lv

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. P. Kļaviņš

Datorsalikums: Artūrs

Metiens: 700 eks.

www.jekabakatedrale.lv